

čas je

Drage prijateljice in prijatelji!

Nahajamo se v času velikih sprememb, prebujamo se iz dolgega kolektivnega sna. Zdaj, ko se zdi prihodnost zelo nejasna in skrb zbujajoča, je zgodovinska priložnost za premik naše zavesti. Prihajajo novi impulzi, zato bodimo odprti za te visoke frekvence in z zavedanjem odložimo vse skrbi, stiske in strahove. To so le namišljena stanja.

Presezimo jih in nadomestimo s prijaznostjo, sočutjem in hvaležnostjo, ki so lastnosti preobraženega človeka. Nikdar ne pozabimo hudega, kar bi lahko ranilo druge ali nas same. Vso energijo, pozornost in notranjo moč uporabimo za dvig v višje in globlje nivoje zavesti!

Vselej obstajajo tudi dejavniki, ki jih obhajamo kot negativne. So v navzkrižju z nami, z dosedanjim življenjem, a vendar največji učitelji in podporniki v procesu spremembe.

Na svetu nismo zato, da nas ta osreči in zavede v lenoben dremež.

Ne, tukaj se moramo prebuditi, postati zavestna bitja! In prav izzivi, ki jih doživljamo sedaj, so izjemna priložnost, da se preoblikujemo, popolnoma spremenimo!

Dojemimo vse to in zaznajmo, da smo del te neskončne celote, ki se neprenehoma spreminja in povzroča nove oblike življenja, nove načine prebujanja.

Za?nimo zavestno sodelovati s tem tokom življenja. Ni težko! O?istimo in odstranimo vse, kar ni v sozvo?ju s tistim, kar se v nas prebujata. Tako vzpostavimo notranji prostor, v katerega se namesto kaosa in skrbi naselita mir in radost.

Shakespeare je to dogajanje, ta klic k sprejemanju vsega, opisal z besedami:

»Sámo po sebi ni ni? ne dobro ne slabo; naše misli so tiste, ki nekaj ovrednotijo kot dobro ali slabo.«

?as je, da se dvignemo iz je?e omejitev! Zavest duše ne pozna meja. S tem zavedanjem se spremeni naš dih. Za?utimo svobodo in sledimo klicu srca! Odprimo srce, odpustimo drugim in sebi! Dopuš?ajmo, da stari vzorci odpadejo, da se okorele strukture zmeh?ajo in razpustijo.

Pripravimo se na izzive, ki nas ?akajo. Ostanimo prisotni, mirni in osredoto?eni. Ne obsojajmo soljudi niti dogodkov, ki odhajajo in niti tistih, ki prihajajo. Prepustimo se procesu. Bodimo tukaj in zdaj. Ostanimo osrediš?eni.

Zaživimo v ?isti in najvišji vibraciji, ki jo izraža *bogomilska molitev*:

*Svetloba, o?isti me!
O?isti me znotraj in zunaj.
O?isti telo, dušo in duha,
da bi kal svetlobe v meni lahko rasla in
me naredila za plamenico.
Naj postanem plamen,
da se vse, kar je v meni in okrog mene,
spremeni v svetlobo.*

Z ljubeznijo zaupajmo procesu! Podobno, kot zaupa gosenica: ko vse kaže, da je konec sveta, se spremeni v metulja.

To je ?udovita prispodoba mo?nega notranjega zaupanja, ki preseže ranljivost v trenutku ?udeža metamorfoze. Ko metulj razpre krila, ne ve, kam ga bo njegov let popeljal; zaupa in ob?uti sedanji trenutek. Vonjave cvetov v naravi in prelivanje barv mu dajejo svobodo; ni? ga ne omejuje.

Ko usmerjamo pozornost navznoter in živimo iz resni?ne narave, iz najgloblje biti, postanemo ?isto ogledalo, ki odseva resnico. In resnica je ve?dimenzionalna, ?eprav jo naši ?uti sedaj zaznavajo zgolj linearno.

Znamo zaupati v lastno metamorfozo? Zaupamo še nepoznani svobodi?

Pripravlja nam presene?enja, ki jih sedaj, kot gosenica morda samo slutimo. In prav ta slutnja ter zaupanje naj zavibrirata z mislijo Tagoreja:

*»Daj mi mo?, da z lahkoto prenesem svoje radosti in bole?ine.
Daj mi mo?, da bo moja ljubezen rodovitna v službi.
Daj mi mo?, da ne zatajim siromaka in ne upognem kolen pred objestno oblastjo.
Daj mi mo?, da povzdignem svojega duha visoko nad dnevne ni?nosti.
In daj mi mo?, da prepustim svojo mo? Tvoji volji z ljubeznijo.*

*Ne daj, da bi te prosil, da bi me obvaroval nevarnosti, ampak da bi jim neustrašno gledal v lice.
Ne daj, da bom bera?il, da potolažiš mojo bole?ino, ampak da mi daš srce, ki jo bo premagalo.
Ne daj, da bi iskal zaveznike na bojiš?u življenja, ampak zaupal samo svoji sili.
Ne daj, da bi moledoval v tesnobnem strahu, da bi bil rešen, ampak da bom upal na potrpljenje, ki me bo odrešilo.
Ne daj, da bi bil plašljivec in ?util tvojo milost samo v uspehu, ampak daj, da bom spoznal pomo? Tvoje roke v svojih porazih.*

*Daj, da ostane samo tako malo od mene, da Te bom mogel imenovati moje vse.
Daj, da ostane samo tako malo od moje volje, da Te bom mogel ?utiti od vseh strani in priti k Tebi v vseh
stvareh in ti pokloniti svojo ljubezen v slehernem hipu.«*

Zato kot ptice, ki brez strahu razprejo svoja krila, poletimo v nebo, v višjo vibracijo. Sledimo klicu srca in bodimo pogumni!

Viri:

Siegert, C. M. (1985). Manijeva Pesem biserov (Perlenlieder), str. 61.

Tagore, R. Gitanjali. <http://cipiripi-take.blogspot.com/2013/01/rabindranath-tagore-gitandjal...>

Zvo?na kontemplacija je dostopna na [tej povezavi](#).

Source:

<https://si.rosycross.org/sl/artikel/cas-je>